

Ik ben geliefd!

Doop van Jezus

9 januari 2022

Plotseling staat Jezus daar.
Het lijkt alsof hij uit het niets is opgedoken.
Marcus heeft niets gezegd over de geboorte van Jezus.
Nergens horen we hem spreken over engelen, herders of wijzen.
Marcus laat het evangeliieverhaal hier bij de doop van Jezus beginnen.
Hier wordt duidelijk wie Jezus. De hemel gaat open.

Jezus komt als geroepen omdat er een stem is die roept in de woestijn.
Het gaat als een lopend vuurtje door het land:
Er is een profeet opgestaan. Het koninkrijk nabij is: de Koning komt!

De mensen komen naar deze profeet toe, van heinde en ver.
Hij geeft hen weer hoop.
Hij laat het licht van de hoop weer schijnen.
Troost, troost mijn volk; zegt jullie God.
Spreek Jeruzalem moed in, zeg haar dat haar lijden voorbij is.
Haar schuld is voldaan.
Mensen het blijft niet zoals het is, en het hoeft ook niet zo te blijven.

De mensen weten niet zo goed wat ze met die woorden van Johannes moeten.
Maar het mooie is dat Johannes hun hoop heeft gegeven.
'Kom maar', roept hij.
'Belijdt je zonden laat ze afwassen. Geen zonde zo zwaar of er is vergeving.
En de mensen komen.

Dan vragen de mensen zich af: Johannes, ben jij nu de beloofde Messias, of niet?
Nee, zegt Johannes, ik ben de Messias niet.
De Messias is veel sterker dan ik. Ik heb jullie met water gedoopt, maar wanneer Hij komt zal Hij jullie dopen met de Heilige Geest en met vuur.
Het echte moet nog beginnen.
Johannes wil niet meer zijn dan hij is.
Johannes is een profeet, niet meer, maar ook niet minder.

Johannes wekt de hoop weer op. En de mensen komen naar hem toe.
Heel Jeruzalem is uitgelopen én het Joodse land.
Het moet een overrompeling zijn geweest als ze allemaal zijn gekomen: jong en oud, arm en rijk.
Tollenaars die meedoen met de Romeinen en de opstandelingen van het verzet.
Johannes verenigt hen bij de doop waarbij schuld en zonden worden beleden.

Plotseling staat Jezus daar.
Het is voor ons zo vreemd om juist op die plaats Jezus tegen te komen.
Wat heeft hij verkeerd gedaan?
Welke zonden moet Hij hier opbiechten?

Welke schuld moet hier worden vergeven?

Markus zegt daar niets over.

Zijn korte evangelie gaat er in een sneltreinvaart vandoor.

Jezus staat daar en hij wordt gedoopt.

Mattheus vertelt ons iets meer.

Johannes weigert eerst om Jezus te dopen.

'Het is niet aan mij om u te dopen! Ik moet door u worden gedoopt'.

En dan antwoordt Jezus volgens de NBV vertaling:

'Laat het nu maar gebeuren, want het is goed dat we op deze manier Gods gerechtigheid vervullen.' Toen stemde Johannes ermee in.

Wij hebben hier de Willibrod vertaling gelezen.... In veel andere kerken lezen ze de zogenaamde Nieuwe Bijbelvertaling.

En daar is een nieuwe vertaling uitgekomen en .. veel verschil zit daar niet in.. Maar wel hier op deze plaats!

De NBV21 zegt: Toch moet je het doen, want zo dienen wij de gerechtigheid geheel en al tot vervulling te brengen.' Toen deed Johannes het.

Voelt u het verschil? In de gewone NBV lijkt het alsof de doop iets is dat Johannes overkomt. Je moet het maar laten gebeuren. De rol van Johannes wordt geminimaliseerd omdat het initiatief van een andere kant komt.

De nieuwe vertaling legt het accent op Johannes. Ja, jij, Johannes, jij moet mij dopen. Want, en daarover zijn beide vertalingen het eens: want zo dienen wij de gerechtigheid.

Jezus wordt niet gedoopt omdat zonden moeten worden opgebiecht en schuld moeten worden vergeven.

Hij wordt gedoopt vanwege de gerechtigheid.

Gerechtigheid. Wat is dat dan, die gerechtigheid?

'Gerechtigheid', een woord en een begrip dat direct bij de profeten vandaan komt en dat daar misschien wel hét kernwoord van is.

'Gerechtigheid' heeft altijd te maken met de verhoudingen tussen de mensen en God, tussen de mensen onderling, en met álle verhoudingen in de schepping.

Bij 'gerechtigheid' gaat het erom of de schepping en de mensen en

God 'tot hun recht' kunnen komen, of ze kunnen zijn zoals ze bedoeld zijn.

En als dat niet zo is, dan is er sprake van 'zonde', want dat woord betekent eigenlijk: je doel missen, niet beantwoorden aan je bedoeling/je bestemming, niet tot je recht komen.

Vorige week hoorden we hier in de kerk wat Tutu zei over de vreugde.

Dit zei Tutu over gerechtigheid.

De wereld lijkt zo oneerlijk.

Overall zijn er tegenstellingen tussen rijk en arm, gezond en ziek, gelukkig en ongelukkig, goed en slecht.

Wij zouden God willen smeken dat dit misschien wat duidelijker zou kunnen maken. Maar het is deze onevenwichtigheid die zo noodzakelijk lijkt te zijn voor ons leven.

Denkt u dat wij gelukkiger zouden zijn als God een wereld had geschapen waarin iedereen een volmaakte gezondheid genoot?

Als iedereen rijk was? Als we de hele tijd volmaakt gelukkig zouden zijn?

Het klinkt idyllisch maar er is echt iets mis met het beeld dat God een volmaakte wereld had moeten scheppen.

Het zou eerlijk zijn voor iedereen, maar zouden we niet allemaal als zelfvoldane zombies zijn?

Ik geloof dat Hij ons, zijn kinderen, een prachtige en uitdagende bediening heeft gegeven, die wordt belichaamd door onze Heer en Verlosser Jezus Christus.

Het is onze taak om van onze gemeenschap, onze maatschappij, onze natie, onze wereld, een plaats te maken waar rechtvaardigheid en gerechtigheid gedijen.

Het is onze verantwoordelijkheid als deel van Gods schepping om hier te leven.

Wij moeten de situaties van onevenwicht zien en recht zetten.

In Mattheüs 25 lezen we: "Ik had honger en jullie gaven mij te eten, ik had dorst en jullie gaven mij te drinken, ik was een vreemdeling en jullie verwelkomden mij, ik was naakt en jullie kleedden mij, ik was ziek en jullie bezochten mij, ik zat in de gevangenis en jullie kwamen bij mij."

Wij zijn geroepen om actief betrokken te zijn bij het gelijkmaken in deze wereld.

Het doen van gerechtigheid is een rode draad in het hele evangelie.

En hier bij de doop van Jezus begint die rode draad.

Of beter gezegd: hier pakken we de draad weer op die de profeten al hadden uitgerold.

Vooraf Amos met zijn woorden: Laat het recht neerdalen als water en de gerechtigheid als een altijd stromende beek."

Jezus wordt gedoopt omdat hij mens werd zoals wij.

Omdat de verhoudingen tussen God en mens weer recht moesten worden gezet.

Zoals gezegd: Markus gaat in een sneltreinvaart door het evangelie.

Hij laat het woordje gerechtigheid niet vallen.

Hij laat wel een ander woord klinken dat bij de andere evangelisten niet klinkt.

Vreugde!

Een echo van de vreugde die we vorige week bij de drie koningen hoorden.

Op het moment dat Jezus uit het water omhoogkwam, zag hij de hemel openscheuren en de Geest als een duif op zich neerdalen, en er klonk een stem uit de hemel: 'Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde.'

Elke keer als er iemand wordt gedoopt mogen we die zin opnieuw als echo horen:

Jij bent geliefd! In jou vind ik vreugde.

De bekende prediker Henri Nouwen heeft dit tot centraal thema van al zijn preken gemaakt.

Hij zegt dat wij die stem altijd moeten blijven horen.

Wat er ook gebeurt in ons leven.

Na de doop van Jezus leidt zijn weg direct naar de woestijn.

Het is niet omdat je gedoopt bent dat alles zonder moeilijkheden zal zijn..

Het is niet omdat je geliefd bent dat je nooit twijfelt aan alles in het leven.

Maar: je moet je die stem blijven herinneren en die vreugde je eigen maken.

Deze stem zegt ons wie we uiteindelijk zijn en wat onze bestemming is.

Je bent geliefd door God de Vader.

Deze week ontstond onder predikanten een discussie of de Here God meer van gedoopte kinderen hield dan van ongedoopte kinderen.

Het was een oprechte bezorgde vraag van een grootvader die ongedoopte en gedoopte kinderen had.

Is die doop nu zo speciaal dat ze er iets aan toevoegt?

Henri Nouwen is heel duidelijk: de liefde van God is onvoorwaardelijk.

Het is niet zoals bij een polis van de verzekering waarbij je vooral de kleine lettertjes goed moet lezen.

Onvoorwaardelijke liefde wil zeggen dat er geen tegenprestatie nodig is.

Je bent geliefd! Je mag er zijn!

Dat je vervolgens uit dankbaarheid een symbool of sacrament als de doop ontvangt is mooi meegenomen maar dat is geen voorwaarde.

Zo verschillend maar allemaal met dezelfde verwijzing: we zijn kind van God.

We horen bij elkaar.

De doop verenigt ons, over families, over kerkgrenzen en andere grenzen heen.

Samen in de naam van Jezus.

Uiteindelijk is de Liefde van God die ons allen tot zijn kinderen maakt.

En samen zijn we geroepen om gerechtigheid te doen.

Laten we dit woord durven te geloven en onze daden in vreugde daarna richten. We zijn geliefd! Want 'Jij bent mijn geliefd kind, in jou vind ik vreugde' Amen.